

iv) Vai atbildes uz minētajiem jautājumiem atšķiras attiecībā uz importu no Indijas, salīdzinot ar importu no Pakistānas, ņemot vērā:

a) procesu PTO Strīdu izšķiršanas institūcijā; un/vai

b) Regulās Nr. 1664/2001, 160/2002 un 696/2002 atzīmētos Komisijas secinājumus?

v) Ņemot vērā atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem:

a) vai valsts muitas institūcijai jaatmaksā visas vai daļa antidempinga nodevu, ko tā iekasējusi saskaņā ar Regulu Nr. 2398/97; un

b) ja tā, tad kam un pie kādiem nosacījumiem šī atmaksāšana jāveic?

⁽¹⁾ OV L 332, 04.12.1997, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 06.03.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 219, 14.08.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 26, 30.01.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 109, 25.04.2002., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 30. jūnija Verwaltungsgericht Köln (Ķelnes Administratīvā tiesa) lēmumu lietā mdm Versandservice GmbH pret Vācijas Federatīvo Republiku, pieaicinātā trešā persona - Deutsche Post AG

(Lieta C-352/04)

(2004/C 262/32)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 30. jūnija Verwaltungsgericht Köln lēmumu lietā mdm Versandservice GmbH pret Vācijas Federatīvo Republiku, pieaicinātā trešā persona - Deutsche Post AG, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 16. augustā.

Verwaltungsgericht Köln lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai EK līguma 47. panta 2. punkts saistībā ar EK līguma 95. pantu un 12. panta 5. ievilkumu un 7. panta 1. punktu Direktīvā Nr. 97/67/EK ⁽¹⁾ tās Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas Nr. 2002/39/EK ⁽²⁾ redakcijā ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad vispārīgo pakalpojumu sniedzējs piemēro īpašus tarifus klientiem, kas sūtījumus, tos iepriekš sašķirot, pastā nodod citās nosūtījumu tīkla vietās nekā piekļuves vietās, vispārīgo pakalpojumu sniedzēja pienākums ir šos īpašos tarifus

piemērot arī attiecībā uz uzņēmumiem, kuri ievāc pasta sūtījumus no nosūtītājiem un, tāpat kā klienti, iepriekš sašķirotā veidā nodod tos pastā tajās pašās piekļuves vietās un ar tiem pašiem nosacījumiem, un vispārīgo pakalpojumu sniedzējs nevar atteikties to darīt, pamatojoties uz to, ka tā pienākums ir sniegt vispārīgos pakalpojumus?

⁽¹⁾ OV L 15, 21.01.1998., 14. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 22. jūlija Bundesfinanzhof (Federālā finansu tiesa) lēmumu lietā Nowaco Germany GmbH pret Hauptzollamt Hamburg - Jonas

(Lieta C-353/04)

(2004/C 262/33)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 22. jūlija Bundesfinanzhof lēmumu lietā Nowaco Germany GmbH pret Hauptzollamt Hamburg - Jonas, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 16. augustā.

Bundesfinanzhof lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai Komisijas 1991. gada 5. jūnija Regula (EEK) Nr. 1538/91 ⁽¹⁾, ar ko ievieš sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 1906/90 par dažiem mājputnu tirdzniecības standartiem īstenošanai, var tikt izmantota preces, attiecībā uz kuru tiek pieprasītas eksporta kompensācijas, labas tirdzniecības kvalitātes noteikšanai?

2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:

a) vai Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽²⁾ par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 70. pants ir piemērojams nolūkā noteikt, vai precei, attiecībā uz kuru tiek pieprasītas eksporta kompensācijas, ir laba tirdzniecības kvalitāte?

b) vai Regulas (EEK) Nr. 2913/92 70. panta 1. punkta 1. daļas "īpašību fikcijas" noteikums ir piemērojams arī tad, ja izlases veidā ir pārbaudīts tikai viens preces paraugs, bet attiecīgās Kopienas tiesības pieļauj preču trūkumus noteiktās kvantitatīvajās robežās un saskaņā ar to skaidri nosaka noteiktu minimālu paraugu skaitu pārbaudi nolūkā noteikt, vai šīs robežas ir ievērotas?